

In gradina viselor

Daniela Stan

Suav e chipul lui, si-mi pare
Un serafim ce-a coborat din slava,
Ca duhul unui crin cu aripa firava
Si ochii, o primavara frageda, in floare.

Iar dulcea lui lumina, e potirul
Ce varsa raza genei in ochii mei de jad.
Pe gura-i de rubin, unde cuvintele ii ard
Sarutul meu isi cauta-nsetat exilul.

Si el, ingenunche la pragul fruntii mele
Brodata-n vise ca stelele pe cer.
Iar briza unui vers se-nalta mesager
Si timpul e inchis in gingase poeme.